23 Μαΐου 2022

Ὁ Νεομάρτυς Εὐγένιος Ροντιόνωφ

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Συναξαριακές Μορφές

Μαρτύρησε στὶς 23 Μαΐου 1996

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυρας Εὐγένιος Ροντιόνωφ γεννήθηκε στὶς 23 Μαΐου 1977 κοντὰ στὴ Μόσχα -καὶ συγκεκριμένα στὸ χωριὸ Κουρίλοβο, στὴν περιοχὴ τῆς πόλεως Παντόλκ-. Ἦταν τὸ μοναδικὸ παιδὶ τῆς οἰκογένειας καὶ βαπτίστηκε Ὀρθόδοξος Χριστιανὸς κατὰ τὴν παιδική του ἡλικία. Ἡ μητέρα του ὀνομάζεται Λιουμπὸβ (=ἀγάπη) Βασίλιεβνα.

Τὸ 1989, ἡ γιαγιὰ του πῆρε τὸν μικρὸ Εὐγένιο καὶ τὸν πῆγε στὴν Ἐκκλησία, γιὰ νὰ

ἐξομολογηθεῖ γιὰ πρώτη φορᾶ καὶ νὰ μεταλάβει τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Ὁ ἱερέας πρόσεξε ὅτι τὸ παιδὶ δὲ φοροῦσε Σταυρὸ καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐξομολόγησης τοῦ φόρεσε ἕνα Σταυρό, τὸν ὁποῖο ὁ μικρὸς Εὐγένιος δὲν τὸν ἔβγαλε ποτὲ ἀπὸ πάνω του· μάλιστα, ἐφτίαξε ἕνα χονδρὸ κορδόνι καὶ τὸν πέρασε ἐκεῖ. Ἡ μητέρα του, ὅταν εἶδε ὅτι φοροῦσε Σταυρό, τὸν προέτρεψε νὰ τὸν βγάλει, διότι, ὅπως εἶπε, θὰ τὸν περιγελάσουν οἱ συμμαθητές του. Ὁ Εὐγένιος δὲν ἀπάντησε ἀλλὰ καὶ δὲν τὴν ὑπάκουσε.

Ὅταν τελείωσε τὶς σπουδὲς του τὸ 1994, ἐργάστηκε ὡς ἐπιπλοποιός, ἐπάγγελμα ποὺ τοῦ ἀπέφερε πολλὰ ἔσοδα.

Στὶς 25 Ἰουνίου τοῦ 1995, παρουσιάστηκε στὸ Στρατὸ καὶ μετὰ τὴ βασική του ἐκπαίδευση, στὶς 13 Ἰανουαρίου τοῦ 1996, τοποθετήθηκε στὰ συνοριακὰ φυλάκια Τσετσενίας-Ἠγκουερίνας. Ἀκριβῶς ἕνα μήνα μετά, στὶς 13 Φεβρουαρίου τοῦ 1996, αἰχμαλωτίστηκε. Ἡ αἰχμαλωσία ἔγινε ὡς ἑξῆς: ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία ἔστειλε τέσσερις στρατιῶτες -μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν Εὐγένιο- νὰ κάνουν ἐλέγχους στὰ αὐτοκίνητα ποὺ διέρχονταν ἀπὸ ἕνα συγκεκριμένο δρόμο. Δυστυχῶς, οἱ ἁρμόδιοι ἔστειλαν τοὺς στρατιῶτες χωρὶς νὰ ὑπάρχει καμιὰ προηγούμενη ὀργάνωση (δὲν ὑπῆρχε κὰν φωτισμός) καὶ καμιὰ ἀσφάλεια. Ἀπὸ αὐτὸν τὸ δρόμο περνοῦσαν πολὺ συχνὰ Τσετσένοι, μεταφέροντας ὅπλα, αἰχμαλώτους καὶ ναρκωτικά. Τὴ νύχτα ἐκείνη, πέρασε ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ δρόμο ἕνα ἀσθενοφόρο.

Ὅταν οἱ στρατιῶτες τὸ σταμάτησαν γιὰ ἔλεγχο, ξαφνικὰ μέσα ἀπὸ αὐτὸ πετάχτηκαν πάνω ἀπὸ δέκα Τσετσένοι, πολὺ καλὰ ὁπλισμένοι. Ἀκολούθησε συμπλοκὴ καὶ οἱ Τσετσένοι συνέλαβαν καὶ τοὺς τέσσερις στρατιῶτες. Αὐτὸ ἔγινε στὶς 3 τὴ νύχτα. Στὶς 4 ἡ ὥρα, ἦρθαν ἄλλοι στρατιῶτες γιὰ ἀλλαγὴ φρουρᾶς· φυσικὰ δὲν τοὺς βρῆκαν καὶ κατάλαβαν ἀμέσως, τί εἶχε συμβεῖ. Μετὰ ἀπὸ λίγες μέρες, ἡ ὑπηρεσία τοῦ στρατοῦ ἐνημέρωσε τοὺς γονεῖς τῶν στρατιωτῶν γιὰ τὴν ἐξαφάνισή τους. Ἡ μητέρα τοῦ Εὐγένιου κατάλαβε, ὅτι δὲν πρόκειται γιὰ ἐξαφάνιση ἀλλὰ γιὰ αἰχμαλωσία καὶ πῆγε μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς της στὴν Τσετσενία, γιὰ νὰ βρεῖ τὸ παιδί της. Ἔφτασε στὴν πόλη Χαγκαλὰ καὶ, μετὰ ἀπὸ πολλὲς προσπάθειες, ἦρθε σὲ ἐπαφὴ μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς διαφόρων ἀντάρτικων ὁμάδων τῆς Τσετσενίας, προσπαθώντας νὰ μάθει γιὰ τὴν τύχη τοῦ Εὐγένιου, διότι γνώριζε, ὅτι οἱ Τσετσένοι δὲ σκοτώνουν ἀμέσως τοὺς αἰχμαλώτους ἀλλὰ περιμένουν μήπως πάρουν λίτρα καὶ τοὺς ἐλευθερώσουν.

Οἱ ἴδιοι οἱ Τσετσένοι τῆς εἶπαν, ὅτι ὁ γιὸς της ζοῦσε ἀλλὰ ἦταν αἰχμάλωτος καὶ σιώπησαν μὲ νόημα, προσπαθώντας νὰ ὑπολογίσουν, πόσα χρήματα μποροῦσαν νὰ ἀποσπάσουν ἀπὸ αὐτήν. Ἐκεῖνον τὸν καιρὸ, ἕνας ζωντανὸς στρατιώτης αἰχμάλωτος στοίχιζε 10.000 δολάρια, ἐνῶ ἕνας ἀξιωματικὸς 50.000. Ὅταν κατάλαβαν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ κερδίσουν ἀρκετὰ χρήματα, ἀποφάσισαν νὰ τὸν

σκοτώσουν. Ἡ μητέρα του πῆγε παντοῦ γιὰ νὰ τὸν ψάξει, πέρασε ἀπὸ χωριά, ἀπὸ δρόμους μὲ νάρκες, ἀπὸ μέτωπα συγκρούσεων, γνώρισε πολλοὺς ἀξιωματικοὺς Τσετσένους καί, ὅπως ἡ ἴδια λέει, «πέρασα ἀπὸ ὅλους τους κύκλους τοῦ ἄδη».

Ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Εὐγένιου, ποὺ διήρκησε 100 ἡμέρες, οἱ ἀντάρτες, ἐπειδὴ εἶδαν ὅτι φοράει Σταυρό, προσπάθησαν νὰ τὸν κάμψουν ψυχικά, ὥστε νὰ καταφέρουν -ἂν ἦταν δυνατό- νὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ ἀρνηθεῖ τὴν πίστη του, νὰ βγάλει τὸ Σταυρό, νὰ γίνει μουσουλμάνος καὶ νὰ τὸν κάνουν δήμιο καὶ φονιὰ τῶν ἄλλων Ρώσων αἰχμαλώτων. Ὁ Εὐγένιος, βέβαια, ἀρνήθηκε ὅλες τὶς προτάσεις καί, παρὰ τοὺς συνεχεῖς ξυλοδαρμούς, τὰ πάμπολλα βασανιστήρια καὶ τὶς ὑποσχέσεις, ὅτι θὰ ζήσει ἂν βγάλει τὸ σταυρό του, δὲν μπόρεσαν νὰ τὸν κάμψουν.

Ἀργότερα, οἱ ἴδιοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀνταρτῶν εἶπαν στὴ μητέρα του: «ἐὰν ὁ γιός σου γινόταν σὰν ἕνας ἀπὸ ἐμᾶς, δὲ θὰ τὸν ἀδικούσαμε».

Στὶς 23 Μαΐου τοῦ 1996, δηλαδὴ τὴν ἡμέρα τῶν γενεθλίων του, πῆραν τοὺς τέσσερις αἰχμαλώτους στρατιῶτες, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν Εὐγένιο, γιὰ νὰ τοὺς σκοτώσουν. Πρῶτα, σκότωσαν τοὺς τρεῖς συναιχμαλώτους του. Ἔπειτα, πρότειναν γιὰ τελευταῖα φορᾶ στὸν Εὐγένιο νὰ βγάλει τὸ Σταυρὸ λέγοντας, ὅτι «ὁρκιζόμαστε στὸν Ἀλλὰχ ὅτι θὰ ζήσεις». Ὁ Εὐγένιος καὶ πάλι ἀρνήθηκε καὶ τότε ὑπέστη τὸ φρικτό του μαρτύριο. Τὸν ἔσφαξαν μὲ μαχαίρι, κόβοντας ἐντελῶς τὸ κεφάλι του, ἀλλὰ δὲν τόλμησαν νὰ βγάλουν τὸ Σταυρὸ ἀπὸ τὸ λαιμό του. Τὸν ἔθαψαν μὲν μὲ τὸ σταυρό, ἀλλὰ χωρὶς τὸ κεφάλι.

Τελικά, ἡ μητέρα του βρῆκε τὸν Εὐγένιο μετὰ ἀπὸ ἐννέα μῆνες. Καὶ πάλι ζήτησαν οἱ Τσετσένοι 4000 δολάρια, γιὰ νὰ τῆς δώσουν τὸ λείψανο. Τῆς ἔδωσαν καὶ βιντεοκασέτα μὲ τὸ μαρτύριο τοῦ γιοῦ της καὶ τῆς διηγήθηκαν οἱ ἴδιοι τὴν πορεία τῆς αἰχμαλωσίας του καὶ τὰ βασανιστήρια.

Ἡ μητέρα τοῦ Εὐγένιου πούλησε τὸ διαμέρισμά της καὶ ὅ,τι ἄλλο μποροῦσε -μέχρι καὶ ροῦχα- γιὰ νὰ μπορέσει, ἀφενὸς μὲν νὰ δώσει τὰ λίτρα, ἀφετέρου δὲ νὰ ἀνταπεξέλθει στὰ ἔξοδα ἐκταφῆς, εἰδικοῦ φέρετρου, μεταφορᾶς κλπ., τὰ ὁποία δὲν ἦταν καὶ λίγα.

Τελικὰ, στὶς 20 Νοεμβρίου τοῦ 1996, μετέφερε τὸ λείψανο στὸ χωριό τους καὶ τὸ ἔθαψε στὸ κοιμητήριο. Μετὰ ἀπὸ λίγες μέρες, ὁ πατέρας τοῦ Εὐγένιου πέθανε δίπλα στὸ μνῆμα ἀπὸ τὴ λύπη του.

Ἀμέσως, σὲ διάφορες περιοχὲς τῆς Ρωσίας ὁ Ἅγιος μάρτυρας Εὐγένιος ἄρχισε νὰ ἐμφανίζεται καὶ νὰ κάνει θαύματα. Παρακάτω, παραθέτουμε ὁρισμένες μαρτυρίες καὶ θαυμαστὲς ἐπεμβάσεις:

Ἕνα κοριτσάκι ποὺ ἔμενε σὲ Ὀρθόδοξο ὀρφανοτροφεῖο διηγήθηκε, ὅτι τῆς ἐμφανίστηκε κάποτε ἕνας ψηλὸς στρατιώτης μὲ κόκκινο μανδύα, ὁ ὁποῖος τῆς εἶπε ὅτι εἶναι ὁ Εὐγένιος, τὴν ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὴν ὁδήγησε στὴν Ἐκκλησία. Τὸ κοριτσάκι λέει: «παραξενεύθηκα ποὺ φοροῦσε κόκκινο μανδύα, διότι οἱ στρατιῶτες δὲ φοροῦν σήμερα τέτοιο μανδύα, καὶ σκέφτηκα ὅτι αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ μανδύας τοῦ μάρτυρα».

Σὲ πολλὲς Ἐκκλησίες ἔχουν δεῖ ἕναν στρατιώτη μὲ πύρινο μανδύα, ὁ ὁποῖος βοηθάει τοὺς αἰχμαλώτους στὴν Τσετσενία νὰ δραπετεύσουν ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσία τους καὶ νὰ διαφύγουν ἀπὸ κάθε κίνδυνο, ὅπως νάρκες κλπ.

Σὲ ἕνα νοσοκομεῖο τραυματιῶν πολέμου, οἱ τραυματισμένοι στρατιῶτες πιστοποιοῦν, ὅτι ἕνας Ἅγιος μάρτυρας Εὐγένιος τοὺς βοηθάει, εἰδικὰ ὅταν πονᾶνε πολύ. Ὅταν κάποιοι ἀπὸ αὐτοὺς πῆγαν στὸ Ναὸ τοῦ Σωτῆρος στὴ Μόσχα, εἶδαν τὴν εἰκόνα τοῦ μάρτυρα καὶ ἀναγνώρισαν αὐτὸν ποὺ τοὺς βοήθησε.

Τὸ στρατιώτη μὲ τὸν κόκκινο μανδύα τὸν γνωρίζουν καὶ οἱ φυλακισμένοι. Κυρίως, βοηθάει τοὺς πολὺ καταβεβλημένους καὶ συντετριμμένους ψυχικὰ λόγω τῆς φυλακίσεώς τους.

Τὸ 1997, μὲ εὐλογία τοῦ Πατριάρχη Ἀλεξίου ἐκδόθηκε ἕνα βιβλίο μὲ τίτλο «Νέος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, στρατιώτης Εὐγένιος». Ἕνας ἱερέας ὀνόματι Βαντὶμ Σκλιαρένσκο, ἀπὸ τὸ Ντνεποπετρὸφκ, ἔστειλε στὸ Πατριαρχεῖο μία ἀναφορὰ ὅπου ἔγραφε, ὅτι τὸ ἐξώφυλλο τοῦ βιβλίου μὲ τὴ φωτογραφία τοῦ Ἁγίου μυροβλύζει.

Μετὰ ἀπὸ τρία χρόνια καὶ τρεῖς μῆνες, ὁ ἀρχηγὸς καὶ ὅλη ἡ ὁμάδα του, οἱ σφαγεῖς τοῦ Εὐγένιου, σκοτώθηκαν ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς Τσετσένους, μετὰ ἀπὸ ἐμφύλιες ἀντιπαραθέσεις.

Καθ’ ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ χρόνου, ἀλλὰ περισσότερο τὴν ἡμέρα τοῦ Μαρτυρίου του, στὶς 23 Μαΐου, ἔρχονται γιὰ προσκύνημα στὸ τάφο του πολλοὶ πιστοὶ καὶ ἀναφέρονται πολλὰ θαύματα.

Πηγή: agiazoni.gr